Podstawy fizyki – sezon 2 5. Pole magnetyczne II

Agnieszka Obłąkowska-Mucha

AGH, WFIiS, Katedra Oddziaływań i Detekcji Cząstek,

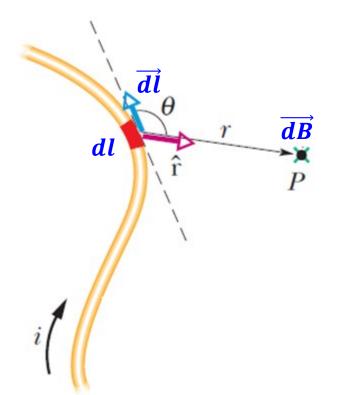
opracowane na podstawie: Halliday & Resnick, J. Walker "Fundamentals of Physics" extended 10th Edition, John Wiley & Sons, Inc.

D11, pok. 111 amucha@agh.edu.pl

http://home.agh.edu.pl/~amucha

Indukcja magnetyczna

- Poruszający się ładunek elektryczny jest źródłem pola magnetycznego.
- Jak wyznaczyć indukcję tego pola?

element dl przewodnika z prądem o natężeniu i wytwarza w punkcie P, odległym od tego elementu o \vec{r} , pole o indukcji $d\vec{B}$:

$$\overrightarrow{dB} = \frac{\mu_0}{4\pi} \frac{i \overrightarrow{dl} \times \overrightarrow{r}}{r^3}$$

prawo Biota-Savarta (1820)

Całkowite pole wytworzone przez przewodnik:

$$B = \int dB$$

Prawo Biota-Savarta jest odpowiednikiem prawa Coulomba dla pola elektrycznego

Pole od przewodnika o kształcie łuku

Przykł. wykorzystania prawa Biota-Savarta – obliczenie pola od przewodnika wygiętego w łuk:

procedura:

- dzielimy przewodnik na małe elementy ,
- z reguły prawej ręki wyznaczamy zwrot wektora indukcji w środku C,
- obliczamy dB i potem B całkowite.

$$\overrightarrow{dB} = \frac{\mu_0}{4\pi} \frac{i \overrightarrow{dl} \times \overrightarrow{r}}{r^3}$$

$$dB = \frac{\mu_0}{4\pi} \frac{i \ dl \ r \sin \pi/2}{r^3}$$

$$dl = R \ d\phi$$

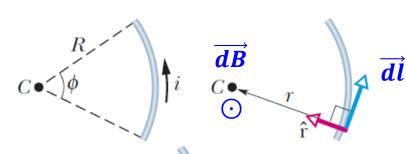
$$r = R$$

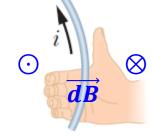
$$dl = \frac{\mu_0}{4\pi} \frac{i \ dl \ r \sin \pi/2}{r^3}$$

$$dl = R \ d\phi$$

$$r = R$$

$$dl = \frac{\mu_0}{4\pi} \frac{i}{R} \int_0^{\phi} d\phi \ dl \ dl \ \phi = 2\pi$$
we are so in

$$a \phi = 2\pi$$
: $B = \frac{\mu_0}{2} \frac{i}{R}$

wartość indukcji pola magnetycznego w środku kołowego przewodu z prądem

Pole od przewodnika o kształcie łuku

Przykł. wykorzystania prawa Biota-Savarta – obliczenie pola od przewodnika wygiętego w łuk:

procedura:

- dzielimy przewodnik na małe elementy ,
- z reguły prawej ręki wyznaczamy zwrot wektora indukcji w środku C,
- obliczamy dB i potem B całkowite.

$$\overrightarrow{dB} = \frac{\mu_0}{4\pi} \frac{i \overrightarrow{dl} \times \overrightarrow{r}}{r^3}$$

$$dB = \frac{\mu_0}{4\pi} \frac{i \ dl \ r \sin \pi/2}{r^3}$$

$$dl = R \ d\phi$$

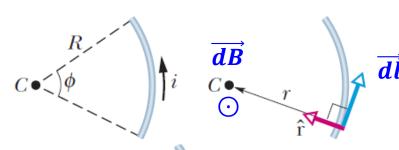
$$r = R$$

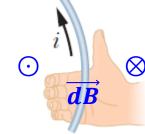
$$dl = \frac{\mu_0}{4\pi} \frac{i \ dl \ r \sin \pi/2}{r^3}$$

$$dl = R \ d\phi$$

$$r = R$$

$$dl = \frac{\mu_0}{4\pi} \frac{i}{R} \int_0^{\phi} d\phi \ dl \ dl \ \phi = 2\pi$$
we procedure.

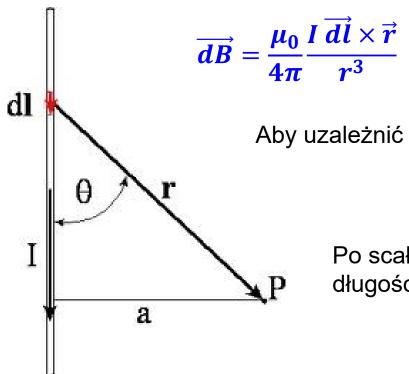

$$a \phi = 2\pi$$
: $B = \frac{\mu_0}{2}$

wartość indukcji pola magnetycznego w środku kołowego przewodu z prądem

Pole wokół przewodnika

Obliczenie pola od przewodnika o długości l z prądem o natężeniu l:

$$dB = \frac{\mu_0}{4\pi} \frac{I \ dl \sin \theta}{r^2}$$

Aby uzależnić dB tylko od kąta θ zastosujemy podstawienia:

$$l = a ctg \theta$$

Po scałkowaniu po całej (nieskończonej) długości przewodnika otrzymujemy

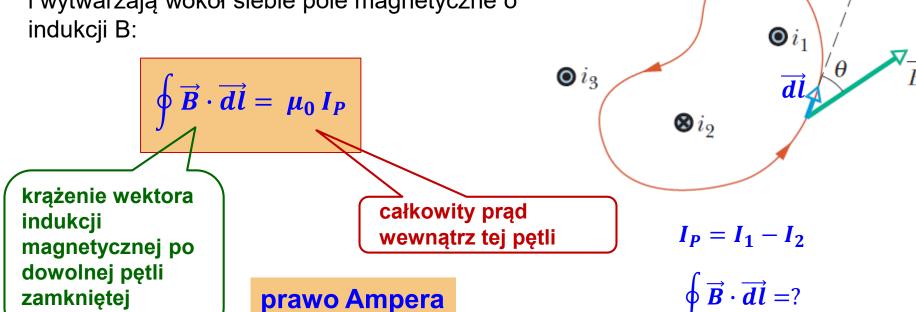
$$B = \frac{\mu_0}{2\pi} \frac{I}{a}$$

ćwiczenia!

Prawo Ampera

- Wyznaczenie indukcji magnetycznej wokół przewodnika z prądem może być skomplikowane...
- ☐ W niektórych przypadkach można wykorzystać prawo Ampera:

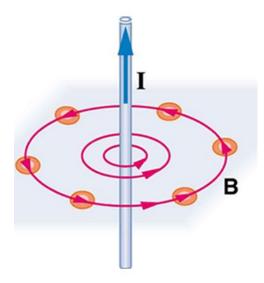
Nieskończone przewodniki z prądem o natężeniu i wytwarzają wokół siebie pole magnetyczne o indukcji B:

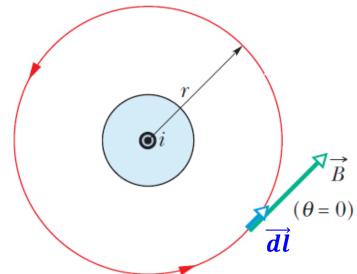

Prawo Amprera - zastosowania

$$\oint \overrightarrow{B} \cdot \overrightarrow{dl} = \mu_0 I_P$$

Prawo Ampera dla nieskończonego prostoliniowego przewodnika:

$$I_P = I$$

$$\oint \overrightarrow{B} \cdot \overrightarrow{dl} = B \oint \overrightarrow{dl} = B \cdot 2\pi r$$

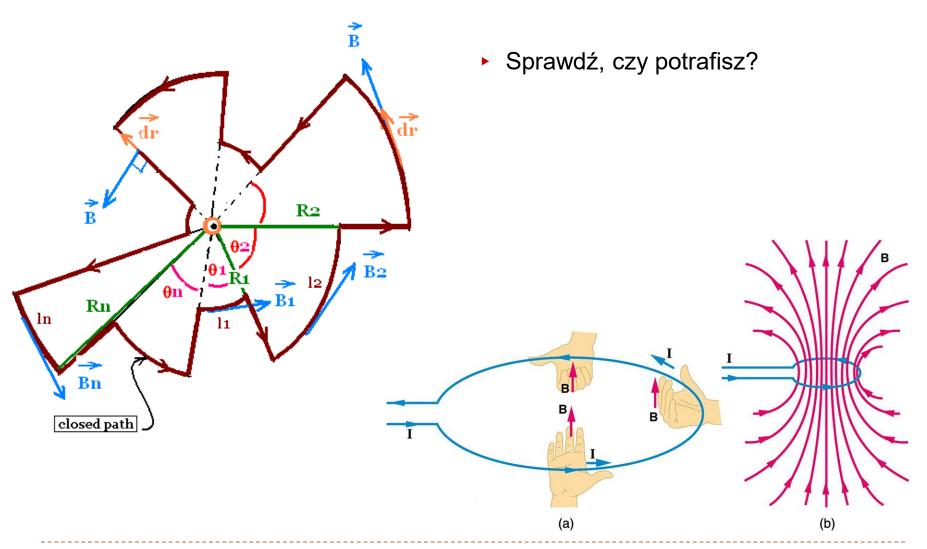
$$B = \frac{\mu_0}{2\pi} \frac{I}{r}$$

wartość indukcji pola magnetycznego w odległości r od prostoliniowego nieskończonego przewodu z prądem

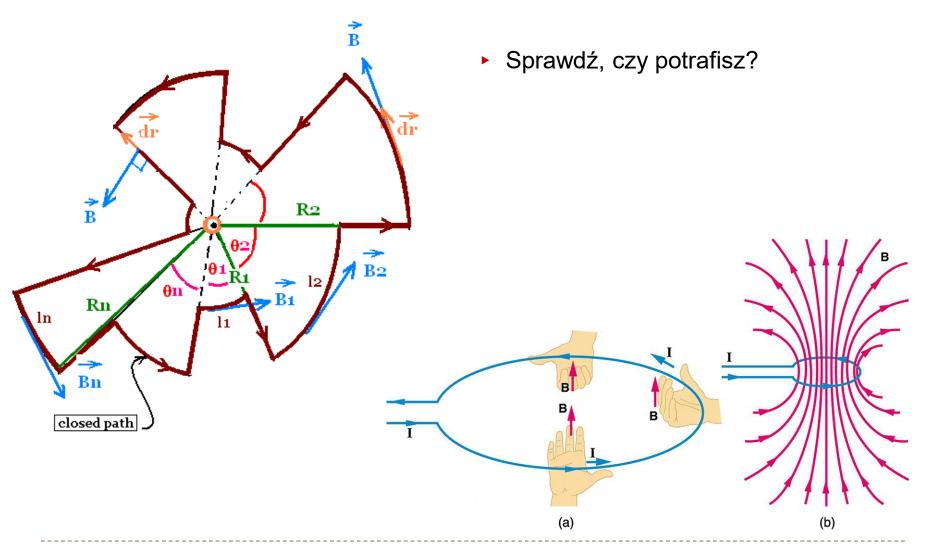

prawo B-S..

Trochę praktyki...

Trochę praktyki...

W poprzednim odcinku...

Dwa przewody z prądem

□ Dwa przewody z prądem oddziałują na siebie siłami elektrycznymi – jeden przewodnik wytwarza pole magnetyczne na drugi przewodnik z prądem działa siła Lorentza (symetrycznie na odwrót również).

■ W przypadku dwóch równoległych przewodów o długości *L*:

$$B_1 = \frac{\mu_0}{2\pi} \frac{I_1}{r}$$

$$F_2 = B_1 I_2 L$$

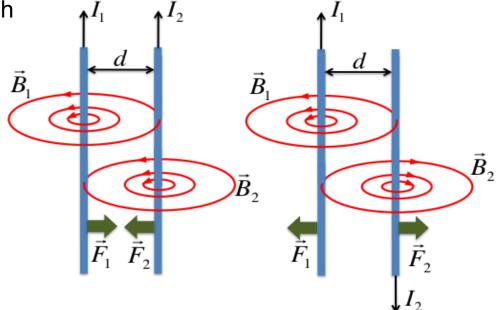
również:

$$B_2 = \frac{\mu_0}{2\pi} \frac{I_2}{r}$$
 $F_1 = B_2 I_1 L$

co daje:

$$F = \frac{\mu_0}{2\pi} \frac{I_1 I_2 L}{r}$$

siła odziaływania dwóch przewodników z prądem. Zwroty – reguła " prawej ręki"

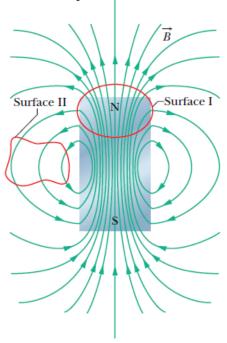

Prawo Gaussa dla pola magnetycznego

- Nie ma monopoli magnetycznych magnes po podzieleniu nadal ma DWA bieguny (bo magnetyzm jest związany z ustawieniem spinów, mikrostrukturą)
- Jeżli zatem otoczymy magnes powierzchnią Gaussa (czyli dowolną powierzchnią zamkniętą) – całkowity "ładunek magnetyczny" wewnątrz niej wyniesie zero! Tyle samo linii pola wchodzi do powierzchni, co wychodzi.

$$\oint \vec{B} \cdot \vec{ds} = 0$$

prawo Gaussa dla pola magnetycznego: wypadkowy strumień magnetyczny przechodzący przez dowolną powierzchnię zamkniętą wynosi zero

Dotychczas pokazaliśmy:

Poznaliśmy dotychczas trzy równania opisujące pola elektryczne i magnetyczne:

$$\oint \vec{E} \cdot \vec{ds} = \frac{1}{\varepsilon_0} \sum q_i$$

$$\oint \vec{B} \cdot \vec{ds} = 0$$

źródłowość pola:

pole elektryczne - pojedyncze ładunki elektryczne,

pole magnetyczne jest bezźródłowe, brak monopoli magnetycznych

$$\oint \vec{B} \cdot \vec{dl} = \mu_0 I_P$$

Źródłem pola magnetycznego może również być prąd elektryczny.

Czy źródłem pola elektrycznego może być pole magnetyczne ???

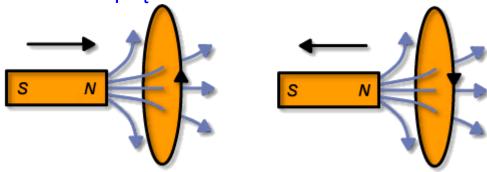
Zamiast podsumowania

- Zamiast podsumowania ... przejrzymy ponownie slajdy.
- Proszę o pytania!

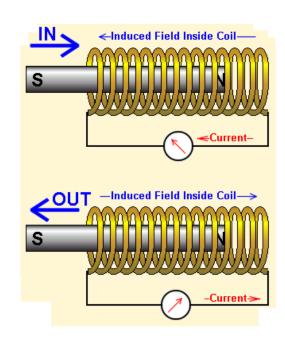

Michael Faraday

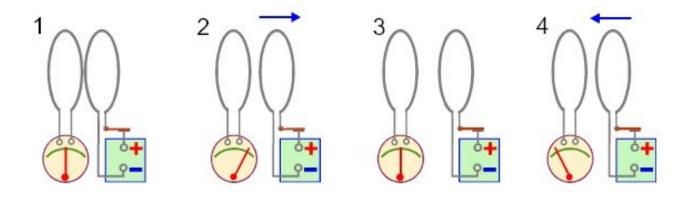
■ 1833 – M. Faraday wykazał, że jeżeli obwód z przewodnika włożymy w zmienny strumień pola magnetycznego, to popłynie w tym obwodzie prąd.

- Oznaczało to, że w przewodniku powstała siła elektromotoryczna.
- □ Faraday zauważył, że wartość SEM zależy od liczby zwojów cewki i szybkości jej poruszania

Zabawy (obserwacje) Faradaya

- W drugim obwodzie indukowany był prąd gdy:
 - a) do cewki wkładany lub wyciągany z niej był magnes
 - b) poruszaliśmy obwodem z prądem,
 - c) włączaliśmy lub wyłączaliśmy prąd w pierwszym obwodzie

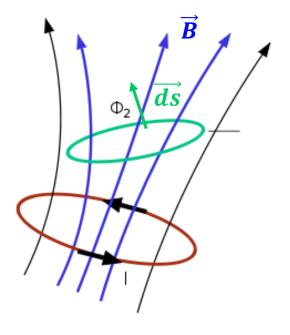
Jaką wspólną cechę mają te obserwacje?

Strumień pola magnetycznego

Strumień pola magnetycznego wytworzonego przez pętlę z prądem I

$$\Phi_B = \int \vec{B} \cdot \vec{ds}$$

■ W drugiej pętli popłynie prąd tylko wtedy, gdy znajdzie się ona w zmiennym strumieniu pola magnetyznego, tzn. w każdej chwili pętla obejmuje inną liczbę linii pola magnetycznego wytworzonego przez pierwszą pętlę.

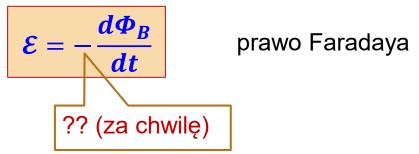

$$\frac{d\Phi_B}{dt} \Rightarrow pole \ elektryczne$$

Prawo indukcji Faradaya

Zmienny w czasie strumień pola magnetycznego powoduje powstanie SEM w

przewodniku

□ Siła elektromotoryczna ℰ powstająca w obwodzie jest proporcjonalna do szybkości zmian strumienia indukcji magnetycznej obejmowanego przez ten obwód

$$\mathcal{E}_{ind} = -\frac{d\Phi_B}{dt} = -\frac{d}{dt} \int \overrightarrow{B} \cdot \overrightarrow{ds}$$
 $\mathcal{E}_{ind} \rightarrow I_{ind} = \frac{\mathcal{E}_{ind}}{R}$

- SEM zatem może być indukowane gdy:
 - porusza się żródło pola magnetycznego (magnes, pętla, cewka)
 - zmienia się wartośći indukcji B pola magnetycznego (np. przez zmienny prąd wytwarzający pole magnetyczne)

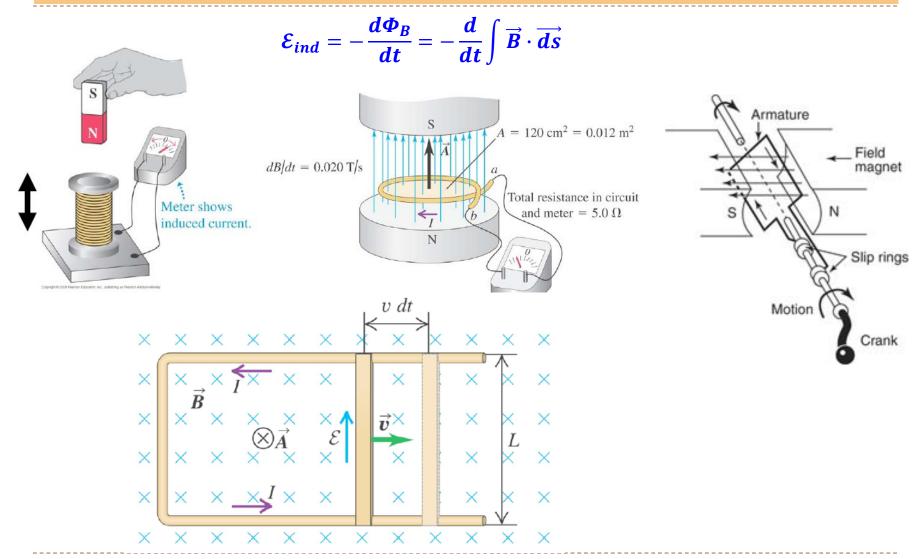
Wiele dróg prowadzi do indukcji prądu...

$$\mathcal{E}_{ind} = -\frac{d\Phi_B}{dt} = -\frac{d}{dt} \int \vec{B} \cdot \vec{ds}$$

- Zmiana strumienia magnetycznego, która jest źródłem indukcji SEM może być spowodowana:
 - a) poruszaniem magnesu lub przewodem z prądem w pobliżu przewodzącej pętli powstaje niejednorodne, zależne od czasu, pole magnetyczne (zmienne \vec{B}),
 - b) umieszczeniem przewodzącej pętli w zmiennym polu magnetycznym (zmienne \vec{B}),
 - c) obracaniem pętli w stałym i jednorodnym polu magnetycznym (zmienne ustawienie wektorów \overrightarrow{B} \overrightarrow{i} \overrightarrow{ds}),
 - d) zmianą powierzchni pętli w czasie (zmienne s)

Lub kombinacją powyższych zjawisk

Wiele dróg prowadzi do indukcji prądu...

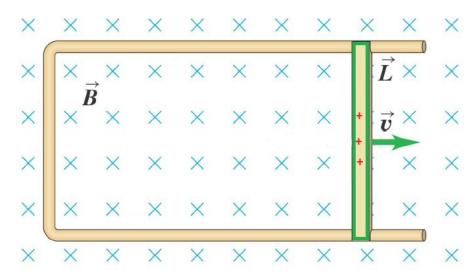

Zjawisko indukcji elektromagnetycznej - wyjaśnienie

■ W celu zrozumienia, dlaczego wywołanie SEM pod wpływem zmiennego w czasie strumienia pola magnetycznego, rozważmy układ:

ruchomy przewód o długości *L* porusza się z prędkością *v* w jednorodnym polu magnetycznym o indukcji *B* (o zwrocie za rysunek)

Jako doświadczeni fizycy zrobimy analizę procesu:

mamy zamknięty obwód w polu magnetycznym, gdy przewód nie porusza się – prąd nie płynie, ale!

Na poruszające się ładunki w polu magnetycznym

... działa siła Lorentza: $\vec{F}_B = q\vec{v} \times \vec{B}$

Zjawisko indukcji elektromagnetycznej - wyjaśnienie

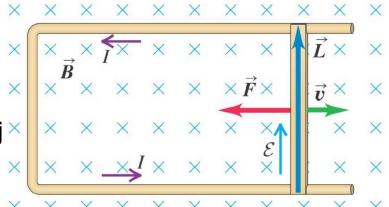
... działa siła Lorentza: $\overrightarrow{F}_B = q\overrightarrow{v} \times \overrightarrow{B}$, która powoduje rozsunięcie ładunków w przewodzie

A jak na końcach przewodnika powstanie różnica potencjałów, to....

... powstanie siła elektryczna : $\vec{F}_E = q\vec{E}$

... i popłynie w nim prąd: $\mathcal{E}_{ind} o I_{ind} = \frac{\mathcal{E}_{ind}}{R}$

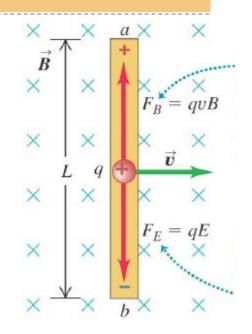
A na przewodnik z prądem w polu magnetycznym działa siła Lorentza \vec{F} , której zwrot jest przeciwny do zwrotu prędkości przewodnika (przewodnik hamuje, aż do pewnej prędkości granicznej.

Zjawisko indukcji magnetycznej

- Gdy przewodnik przesuwamy w polu B, na ładunek q w ruchomej części przewodnika działa siła Lorentza.
- □ Spowoduje ona przemieszczanie się ładunków tak długo, aż powstałe pole elektryczne zrównoważy działanie siły Lorentza.

$$F_L = F_E$$
 $E = v B$ wiemy, $\dot{z}e$: $E = \frac{U}{l}$ $qvB = qE$

$$U \equiv \mathcal{E} = E l = vB l = \frac{dx}{dt}Bl = B \frac{dS}{dt} = -\frac{d\Phi_B}{dt}$$

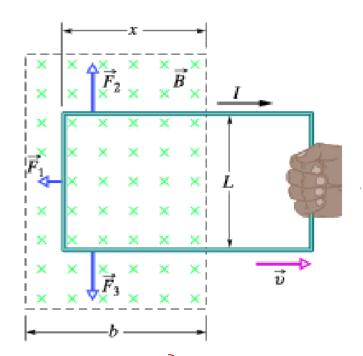
pamiętamy?

$$U = -\int_{A}^{B} \vec{E} \cdot d\vec{l}$$
 to prawo Faradaya jest w postaci:

$$\oint \overrightarrow{E} \cdot d\overrightarrow{l} = -\frac{d\Phi_B}{dt}$$

Prąd indukowany w ramce

Ruch ramki z przewodnika w polu polu magnetycznym:

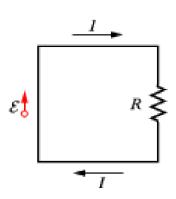

Ramka jest wysuwana z pola magmetycznego – maleje strumień pola objety przez ramkę – jest to przyczyna indukcji prądu w ramce (kierunek!).

$$\Phi_B = B S = B L x$$

$$\mathcal{E} = \frac{d\Phi_B}{dt} = BL\frac{dx}{dt} = BLv$$

jest to zatem model układu elektrycznego:

$$I = \frac{\mathcal{E}}{R} = \frac{BLv}{R}$$

$$P = F v = I^{2}R = \frac{B^{2}L^{2}v^{2}}{R}$$

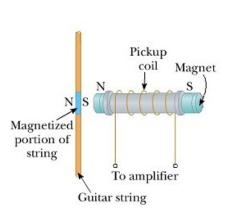
$$= \frac{B^{2}L^{2}v^{2}}{R}$$

moc: szybkość wykonania pracy, wydzielania ciepła

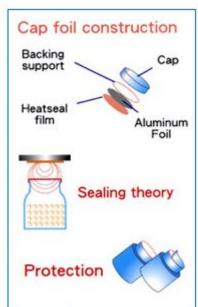
Indukcja elektromagnetyczna - zastosowania

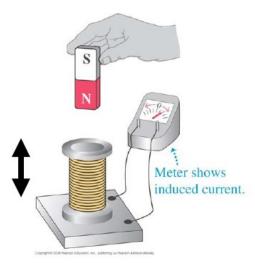

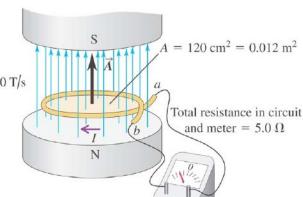

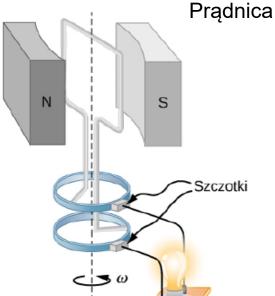
Wiele dróg prowadzi do indukcji prądu...

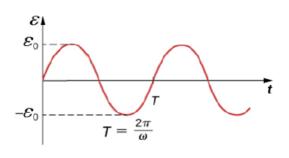

$$\mathcal{E}_{ind} = -\frac{d\Phi_B}{dt} = -\frac{d}{dt} \int \overrightarrow{B} \cdot \overrightarrow{ds}$$

dB/dt = 0.020 T/s

Produkcja prądu

Zmiana energii mechanicznej na energię elektryczną.

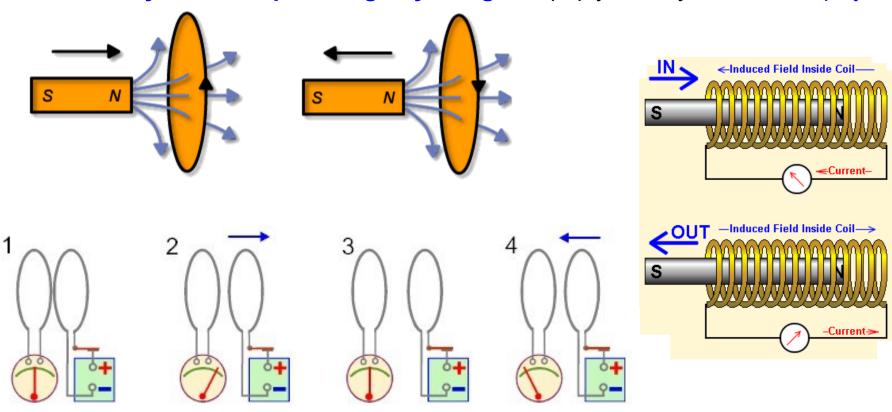

Obrót turbiny może pochodzić z:

- spadającej wody (hydroelektrownie),
- obrotu wiatraka,
- spalania węgla i innych paliw,
- podgrzewania wody w elektrowni jądrowej

Michael Faraday

■ 1833 – M. Faraday wykazał, że jeżeli obwód z przewodnika włożymy w zmienny strumień pola magnetycznego, to popłynie w tym obwodzie prąd.

http://www.if.pw.edu.pl/~wosinska/am2/w12/wstep/main.htm

Prawo indukcji Faradaya

Zmienny w czasie strumień pola magnetycznego powoduje powstanie SEM w przewodniku

 $\mathcal{E} = -\frac{d\Phi_B}{dt}$

prawo Faradaya

□ Siła elektromotoryczna ℰ powstająca w obwodzie jest proporcjonalna do szybkości zmian strumienia indukcji magnetycznej obejmowanego przez ten obwód

$$\mathcal{E} = -\frac{d\Phi_B}{dt} = -\frac{d}{dt} \int \overrightarrow{B} \cdot \overrightarrow{ds}$$

- SEM zatem może być indukowane gdy:
 - porusza się żródło (lub obwód) pola magnetycznego (magnes, pętla, cewka)
 - zmienia się wartośći indukcji B pola magnetycznego (np. przez zmienny prąd wytwarzający pole magnetyczne)

Regula Lenza

☐ H.F. Lenz – reguła pozwalająca na wyznaczenie kierunku prądu indukowanego w obwodzie (jest to właściwie zasada zachowania energii):

Indukowany prąd płynie w takim kierunku, że wytworzone pole magnetyczne przeciwdziała zmianie strumienia magnetycznego, która wywołała ten prąd

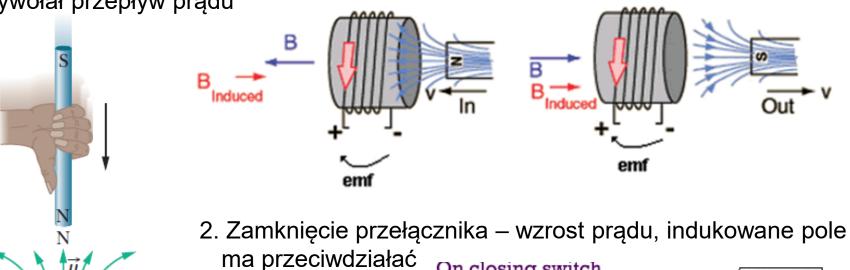
$$\mathcal{E} = -rac{d\Phi_B}{dt}$$

- Procedura wyznaczania kierunku indukowanego prądu (potrzebna głowa i dwie ręce):
 - określ potencjalną przyczynę wyindukowania prądu (ruch magnesu, cewki, zmiana prądu w obwodzie-źródle),
 - określ kierunek zmiany przybliżanie, oddalanie magnesu, narastanie, zmiejszanie się prądu,
 - zaznacz kierunek (zwrot) indukcji magnetycznej w nowym obwodzie (ma przeciwdziałać przyczynie, która ją wywałała, tzn, odpychać lub przyciągać)
 - znając zwrot \overline{B} , określ kierunek indukowanego prądu.

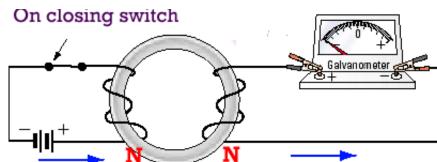
Reguła Lenza - praktyka

1. Ruch magnesu powoduje, że w obwodzie wytworzyło się pole magnetyczne przeciwdziałające temu ruchowi, zmienny strumień pola mag.

wywołał przepływ prądu

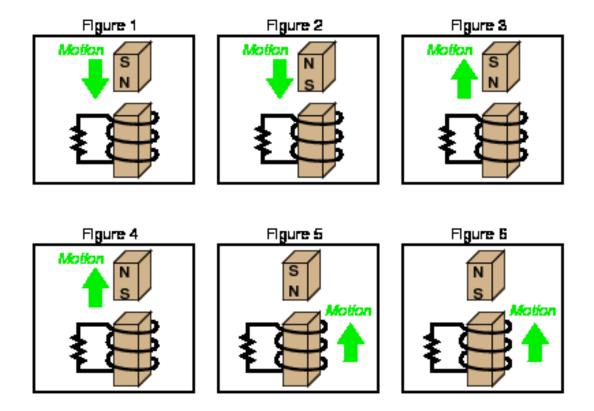

przyczynie

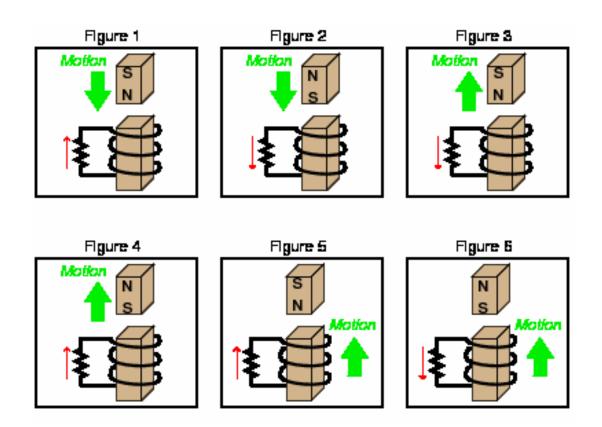
Quiz

☐ Sprawdź, czy potrafisz okreslić kierunek indukowanego prądu...

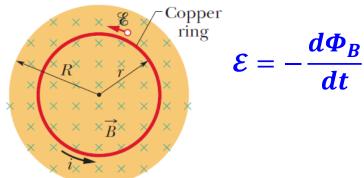
Quiz

☐ A teraz sprawdź wynik!

Pole elektryczne z magnetycznego

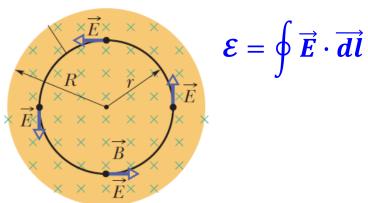
- Umieszczamy przewodzacy pierścień w polu magnetycznym B.
 - Pole narasta pojawia się SEM, płynie prąd i.
 - Skoro jest prąd, musi być i pole elektryczne E ! → dyskusja

■ Wynika stąd wniosek, że:

zmienne pole magnetyczne wytwarza pole elektryczne

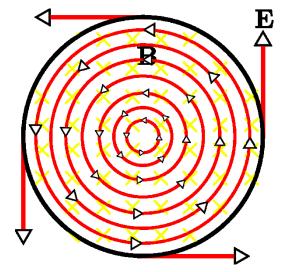
$$\oint \vec{E} \cdot \vec{dl} = -\frac{d\Phi_B}{dt}$$

pole elektryczne jest muukowane niezależnie, czy w zmiennym polu jest przewodnik, czy nie (obwód pozwala jedynie sprawdzić, czy pole jest).

Pole magnetyczne z elektrycznego

- ☐ Zmienne pole magnetyzne wywołało wirowe pole elektryczne (zmienne pole magnetyczne zmieniło przestrzeń wytwarzając w niej pole elektryczne!)
- Pola magnetyczne i elektryczne są ze sobą związane.

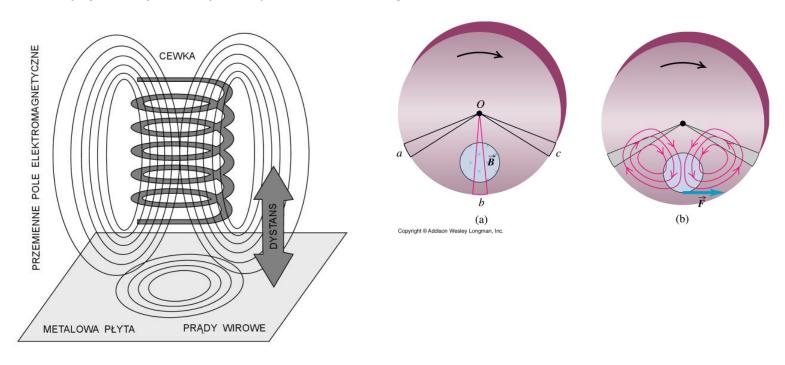

- Indukowane pole elektryczne różni się od pola wytworzonego przez stacjonarne ładunki:
 - ma zamknięte linie,
 - nie można okreslić dla niego potencjału (bo jak linie są zamknięte, to powinno być: $W = q\Delta V = q \oint \vec{E} \cdot \vec{dl} = 0$, a jest:

$$\oint \vec{E} \cdot \vec{dl} = -\frac{d\Phi_B}{dt}$$

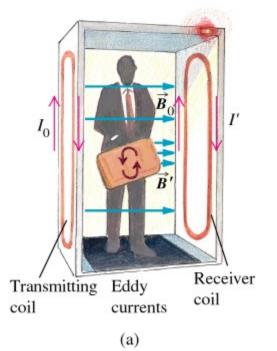
Prądy wirowe

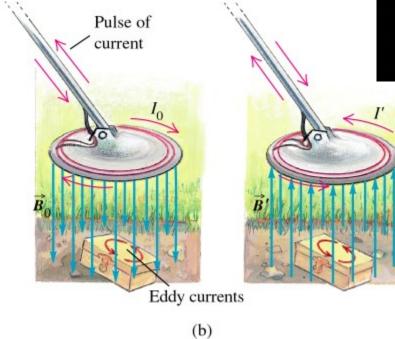
- W płytach metalowych znajdujących się w zmiennym polu magnetycznym, indukowane prądy mają kształt wiru i często są szkodliwe (rozpraszają energię).
- □ Takie prądy nazywamy prądami wirowymi.

Prądy wirowe

□ Prądy wirowe są również wykorzystane w technice – pomiary struktur, kuchnia, wykrywacze metalu....

rejestrowanego przez

drugą cewkę.

w spodzie naczynia

Copyright @ Addison Wesley Longman, Inc.

Dotychczas pokazaliśmy:

Równania opisujące pola elektryczne i magnetyczne:

$$\oint \vec{E} \cdot \vec{ds} = \frac{1}{\varepsilon_0} \sum q_i$$

$$\oint \overrightarrow{B} \cdot \overrightarrow{ds} = \mathbf{0}$$

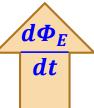

równania niezależne od czasu, stacjonarne, pola elektryczne i magnetyczne są niezależne od siebie

$$\mathcal{E} = -\frac{d\Phi_B}{dt}$$

Źródłem pola elektrycznego jest zmienny w czasie strumień pola magnetycznego.

$$\oint \vec{B} \cdot \vec{dl} = \mu_0 I_P + ???$$

Czy źródłem pola magnetycznego może być zmienny w czasie strumień pola elektrycznego?

Podsumowanie

- Pole magnetyczne:
 - źródła: Ziemia, magnesy stałe, elektromagnesy (ciepłe i nadprzewodzące),
 - zastosownia (elektronika, elektrotechnika, medycyna),
 - prawo Biota- Savarte'a
 - prawo Ampera
 - Prawo Faradaya i reguła Lenza zastosowania.
- Indukowane pole elektryczne.

opracowane na podstawie: Resnick, Halliday, Walker "Podstawy Fizyki" t.3 Halliday & Resnick, J. Walker "Fundamentals of Physics" 10th Edition, John Wiley & Sons, Inc.